वीरेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ आशयाकृतःहतः कृहिंसायामित्यस्यरूपं ॥ ४॥५॥६॥७॥८ ॥ आशायाः आशावतः समंअन्यत् कृशत्वेनसमंकिमपिनास्तितस्याःतद्गृहीतार्थस्य ॥ ९ ॥ कृशाकृशेयआशाजितः

राजोवाच वीरद्युम्नइतिख्यातोराजाहंदिक्षुविश्रुतः ॥ भूरिद्युम्नंसुतंनष्टमन्वेष्टुंवनमागतः ॥ १ ॥ एकःपुत्रःसविप्राग्र्यबालएवचमेनघ ॥ नदृश्यतेवनेचास्मिं स्तमन्वेष्टुंचराम्यहं ॥ २ ॥ ऋषभउवाच इत्येवमुक्तेवचनेराज्ञामुनिरधोमुखः ॥ तूष्णीमेवाभवत्तत्रनचप्रत्युक्तवान्नृपं ॥ ३ ॥ सहितेनपुराविप्रोराज्ञाना त्यर्थमानितः ॥ आशाकृतश्चराजेंद्रतपोदीर्घंसमाश्रितः ॥ ४ ॥ प्रतिग्रहमहंराज्ञांनकरिष्येकथंचन ॥ अन्येषांचैववर्णानामितिकृत्वाधियंतदा ॥ ५ ॥ आशा हिपुरुषंबालमुत्थापयतितस्थुषी ॥ तामहंव्यपनेष्यामिइतिकृत्वाव्यवस्थितः ॥ वीरद्युम्नस्तुतंभूयःपप्रच्छमुनिसत्तमं ॥ ६ ॥ राजोवाच आशायाःकिंकृश त्वंचकिंचेहभुविदुर्लभं ॥ ब्रवीतुभगवानेतत्त्वंहिधर्मार्थदर्शिवान् ॥ ७ ॥ ततःसंस्मृत्यतत्सर्वंस्मारयिष्यन्निवाब्रवीत् ॥ राजानंभगवान्विप्रस्ततःकृशतनुस्तदा ॥ ॥ ८ ॥ ऋषिरुवाच कृशत्वेनसमंराजन्नाशायाविद्यतेनृप ॥ तस्यावैदुर्लभत्वाच्चप्रार्थिताःपार्थिवामया ॥ ९ ॥ राजोवाच कृशाकृशेमयाब्रह्मन्गृ हीतेवचनात्तव ॥ दुर्लभत्वंचतस्यैववेदवाक्यमिवद्विज ॥ १० ॥ संशयस्तुमहाप्राज्ञसंजातोहृदयेमम ॥ तन्मुनेममतत्त्वेनवक्तुमर्हसिपृच्छतः ॥ ११ ॥ त्वत्तःकृश तरंकिंनुब्रवीतुभगवानिदं ॥ यदिगुह्यंनतेकिंचिद्विद्यतेमुनिसत्तम ॥ १२ ॥ कृशउवाच दुर्लभोप्यथवानास्तियोर्थीधृतिमवाप्नुयात् ॥ सदुर्लभतरस्तात योर्थिनंनावमन्यते ॥ १३ ॥ सत्कृत्यनोपकुरुतेपरंशक्त्यायथार्हतः ॥ यासक्तासर्वभूतेषुसाशाकृशतरीमया ॥ १४ ॥ कृतघ्नेषुचयासक्तानृशंसेष्वलसेषुच ॥ अ पकारिषुचासक्तासाशाकृशतरीमया ॥ १५ ॥ एकपुत्रःपितापुत्रेनष्टेवाप्रोषितेपिवा ॥ प्रवृत्तिंयोनजानातिसाशाकृशतरीमया ॥ १६ ॥ प्रसवेचैवनारीणांवृ द्धानांपुत्रकारिता ॥ तथानरेंद्रधनिनांसाशाकृशतरीमया ॥ १७ ॥ प्रदानकांक्षिणीनांचकन्यानांवयसिस्थिते ॥ श्रुत्वाकथास्तथायुक्ताःसाशाकृशतरीमया ॥ ॥ १८ ॥ एतच्छ्रुत्वाततोराजन्सराजासावरोधनः ॥ संस्पृश्यपादौशिरसानिपपातद्विजर्षभं ॥ १९ ॥ राजोवाच प्रसादयेत्वांभगवन्पुत्रेणेच्छामिसंगमं ॥ यदेतदुक्तंभवतासंप्रतिद्विजसत्तम ॥ २० ॥ सत्यमेतन्नसंदेहोयदेतद्व्याहृतंत्वया ॥ ततःप्रहस्यभगवांस्तनुर्धर्मभृतांवरः ॥ २१ ॥

सकृशः येनाशाजितासपुष्टइत्यर्थः तस्यैवआशाविषयस्यैव ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ दुर्लभंकिंनुइतिपूर्वप्रश्नस्योत्तरमाह दुर्लभइति ॥ १३ ॥ त्वत्तःकृशतरमित्यनुपदोक्तस्योत्तरमाह सत्कृत्येति आदरेणाशांप्रद र्श्ययोर्थिनंनोपकुरुते तत्रयाआशासाअतिकृशामयामत्तः दीनत्वसंपादकत्वात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तथायुक्ताःप्रदानंस्थितमितिशब्दयुक्ताः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

Digitized by Google